

Вимагає контролю і нововведення та суперечності щодо застави як виду забезпечення. Так, опис предмета застави у договорі застави може бути поданий у загальній формі (вказівка на вид заставленого майна тощо) — ст. 584 ЦК. Хоча, ця норма не відповідає вимогам ЗУ «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень», оскільки залежно від опису є дійсним або недійсним весь договір застави.

Крім того, при кредитуванні державних структур слід враховувати дію мораторію на примусову реалізацію майна державних підприємств та товариств із часткою державної власності понад 25 %. Він застосовується при зверненні стягнення на майно боржника за рішеннями, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою та при продажу майна в процесі провадження справи про банкрутство. Тому недоцільно приймати в заставу засоби виробництва, цілісні майнові комплекси, обладнання, інші основні засоби таких підприємств, а також акції (частки, паї), що належать державі в майні інших господарських товариств і передані до статутних фондів цих підприємств (Закон України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна»).

Недосконалість законодавства примушує банківських кредитних працівників бути юридично освіченими та активними в сприйнятті і оперативному впровадженні законодавчих нововведень та удосконалених правових норм з метою упередження втрат при кредитуванні.

С. В. Урванцева

Київський національний економічний університет

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ БАНКУ

Важливими економічними цілями банку як комерційної організації є: максимізація вартості банку, яка виражається у підвищенні ринкової вартості акцій, прибутковість та впровадження і розвиток нових напрямків банківської діяльності і банківських продуктів, які забезпечують ріст долі на ринку.

Враховуючи глобалізацію та інформатизацію фінансових ринків, якісні зміни потреб клієнтів, традиційні банківські послуги не можуть вирішувати основні стратегічні цілі банку. В цих умовах посилюється роль фондового ринку та інвестиційного бізнесу.

Управління інвестиційною діяльністю включає наступні стандартні функції: планування, аналіз і прогнозування, моніторинг і регулювання діяльності.

Планування є першим етапом циклу управління, який визначає технологію всіх наступних етапів.

Стратегічне планування, поруч з тактичним і оперативним, передбачає визначення місії банку, цілей, задач та пріоритетів розвитку, організаційної структури та системи делегування повноважень.

Слід розрізняти два процеси: процес розробки стратегії або стратегічне планування та процес стратегічного управління. Перший закінчується розробкою внутрішньої документації та її затвердженням Радою директорів або Зборами акціонерів. Другий полягає в реалізації стратегії і її постійному корегуванні та контролі.

Загалом стратегічне планування банку включає:

- розробку концептуальних принципів установи та визначення місії банку. Сучасні тенденції розвитку фінансового ринку і банківського бізнесу призводять до необхідності вибору банком одного з двох стратегічних напрямів: створення фінансового супермаркету або поглиблення спеціалізації на певних сегментах ринку, продуктах, послугах, клієнтах;

- ситуаційний аналіз, який передбачає аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища з врахуванням потреб і можливостей фінансового ринку та потенціалу організації;

- на основі місії та проведеного комплексу оцінки переваг та слабких сторін (аналізу SWOT) визначаються стратегічні цілі та альтернативи на плановий період та розробляється меморандум про кредитну, інвестиційну політику банку, меморандум з питань ціноутворення на банківські продукти, положення про управління персоналом тощо;

- розробку плану узгоджених дій всіх підрозділів банку з реалізації розроблених стратегій;

- область бізнес-планування включає розробку планового балансу банку, плану доходів, витрат і прибутку, прогноз виконання нормативів, уточнення стратегічних цілей, планових показників і оперативне планування.

Стратегічне планування інвестиційною діяльністю є однією з найважливіших складових стратегічного управління і полягає в розробці системи заходів, узгоджених за часом, виконавцем, ресурсами, спрямованих на досягнення інвестиційних цілей через найбільш перспективні напрями інвестування.

Основні етапи розробки інвестиційної стратегії охоплюють:

- формування довгострокових цілей інвестиційної діяльності пов'язаних як з реалізацією місії банку, так і з отриманням прибутку у довгостроковому часовому горизонті. Важливим на цьому етапі є аналіз та прогнозування розвитку економіки, інвестиційного ринку, банківського бізнесу та конкретного банку зокрема;

- визначення системи довгострокових пріоритетів інвестиційної діяльності та послідовності їх досягнення, зокрема збільшення обсягів інвестиційних операцій, підвищення рівня прибутковості інвестицій, досягнення стійкої конкурентної переваги на інвестиційному ринку, диверсифікація бази одержаного прибутку від інвестиційної діяльності, забезпечення високої гнучкості банківського портфеля активів, зміна пропорцій у структурі інвестиційного портфеля, мінімізація інвестиційних ризиків, посилення регіональної та місцевої спрямованості інвестиційної діяльності, удосконалення технологій та використання інновацій в нових сферах фінансового ринку, використання нових продуктів у традиційних сегментах ринку;

- розробка ефективних методів реалізації поставлених цілей інвестиційної діяльності та стратегічних альтернатив, тобто якісно відмінних сценаріїв. В цьому аспекті необхідно збалансувати інвестиційні ресурси зі структурою інвестиційного портфеля. Сьогодні банки розглядають свої портфелі активів і пасивів як єдине ціле, яке визначає роль сукупного портфеля банку в досягненні загальних цілей інвестиційного менеджменту;

- конкретизація інвестиційних цілей за періодами їх впровадження та встановлення черговості та періоду реалізації окремих цілей та завдань. На даному етапі складається план узгоджених дій всіх підрозділів банку по реалізації інвестиційної стратегії. Визначаються виконавці, строки реалізації, значення кількісних показників та етапи контролю;

- оцінка розробленої інвестиційної стратегії здійснюється за наступними параметрами: узгодженість цілей і напрямів інвестиційної стратегії з місією банку, узгодженість окремих стратегічних цілей і напрямків інвестиційної діяльності між собою, узгодженість інвестиційної стратегії із зовнішнім середовищем, можливість впровадження з урахуванням наявних та потенційних банківських ресурсів, додержання відповідних норм і нормативів регулювання, результативність інвестиційних операцій.

Слід зазначити, що процес планування не можна розглядати як просту послідовність дій, оскільки адаптація плану до ринкових змін передбачає постійний перегляд планових завдань і їх корегування.